

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **TŘI PYRAMIDY s.r.o.**
sídlem Palackého 5001/1, Jihlava
zastoupený advokátkou JUDr. Alenou Prchalovou, Ph.D.
sídlem Husova 1288/25, Jihlava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2017, č. j. 32389/17/5000-10480-809735

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného ve věci uloženého odvodu za porušení rozpočtové kázně. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta odvolání žalobce

a potvrzena prvostupňová rozhodnutí, platební výměry, Finančního úřadu pro Kraj Vysočina (dále jen „správce daně“):

- ze dne 21. 3. 2017, č. j. 440769/17/2900-31471-712037, kterým byl žalobci vyměřen odvod do státního rozpočtu ve výši 3 672 000 Kč,
- ze dne 21. 3. 2017, č. j. 440797/17/2900-31471-712037, kterým byl žalobci vyměřen odvod do Národního fondu ve výši 20 808 000 Kč.

2. V obou případech správce daně vyměřil žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 44a odst. 4 písm. c) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“), a to v souvislosti s dotací na projekt „*Výrobková a výrobně technologická inovace patentové plastbetonové střešní krytiny*“, poskytnutou na základě rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu o poskytnutí dotace ze dne 11. 2. 2010, č. j. 5149-09/4.1IN03-157/10/08200 (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“). Správce daně identifikoval porušení podmínek poskytnutí této dotace, čím mělo dojít k neoprávněnému použití prostředků jejich příjemcem dle § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech a tím i k porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona.

3. Správce daně odvod vyměřil na základě učiněných zjištění, která lze rozdělit do dvou základních okruhů:

i) střet zájmů, který správce daně shledal ve skutečnosti, že jednatele a společníci žalobce, Ing. A. M. a J. M., byli členové hodnotící komise, přestože byli ve spojení s uchazečem o veřejnou zakázku, společností METAKON s.r.o. (dále jen „společnost METAKON“), ještě před vyhlášením výběrového řízení (neboť jmenovaná společnost měla k dispozici podrobnou položkovou kalkulaci v členění na jednotlivé stroje a zařízení); a přestože byla mezi žalobcem jako dodavatelem a tímto uchazečem jako objednatelem ještě před uzavěrkou výběrového řízení uzavřena smlouva o dílo, z níž společníkům žalobce (a členům hodnotící komise) plynula ekonomická výhoda. Tím byla porušena zásada rovného zacházení a zásada transparentnosti. U třetího člena komise, S. M., pak spočíval prvek podjatosti v zaměstnaneckém poměru k žalobci;

ii) neodečtení příjmů generovaných projektem, které byly získány fakturací prací pro společnost METAKON ve výši 15 940 000 Kč za plnění poskytnuté na základě výše uvedené smlouvy o dílo s tím, že podle správce daně si žalobce tímto způsobem nechal uhradit
původní
náklady
na výzkum a vývoj patentu.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce v podané žalobě předně brojil proti údajným procesním pochybením správce daně, potažmo žalovaného. Namítal, že platební výměry správce daně neobsahují v rozporu s ustanovením § 101 a násl. zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), uvedení právních předpisů zakládajících povinnost
subjektu
a právo správce daně vyměřit odvod. Z výroku rozhodnutí dále nelze zjistit, na základě jakého konkrétního znění zákona o rozpočtových pravidlech správce daně postupoval. Ve výroku

je uvedeno znění do 29. 12. 2011, avšak daňová kontrola byla prováděna dle znění účinného

do 19. 2. 2015. Žalobce uvedl, že správcem daně tvrzená pochybení nebyla konkretizována označením konkrétního porušeného zákonného ustanovení. Žalovaný se omezil toliko na citaci právních norem a na citaci zprávy o daňové kontrole, není však uvedeno, jak k těmto závěrům dospěl. S odvolacími důvody se žalovaný nevypořádal.

5. Žalobce rovněž namítal, že správce daně i žalovaný překročili rozsah pravomoci a působnosti orgánů Finanční správy ČR, když zpochybnili správnost obchodněprávních vztahů či hodnotili skutečnosti spadající do působnosti jiných orgánů, např. porušení pravidel hospodářské soutěže, či orgánů činných v trestním řízení. Měl za to, že uzavřené obchodní transakce nemají takový význam a dopady, které jim správní orgány přikládají. Správce daně vůbec nechápe vztahy, které jsou běžné v rámci obchodní spolupráce.
6. Ke konkrétním zjištěním, učiněným správcem daně, žalobce uvedl, že výběrové řízení bylo řešeno bez vlivu zadavatele nezávisle dodavatelským způsobem, přičemž je významné, že se do něj přihlásil jediný uchazeč. Nemohlo tak dojít k poškození jiného uchazeče. Vzhledem k unikátnosti zařízení nemohly být podle názoru žalobce v komisi jiné osoby než tvůrci patentu. Na vlastní transparentnost přitom nemohla mít vliv předchozí či budoucí spolupráce společností či existující obchodní vztahy.
7. Ve spojitosti s účtováním prací společnosti METAKON žalobce poukázal na skutečnost, že šlo o zcela odlišný případ, který nelze spojovat s výzkumem a vývojem již dříve žalobcem realizovaným a přiřazovat jej k novému projektu na inovaci výrobního zařízení. Správcem daně rozporované náklady vznikly nutností uvést nové technologické řešení do reálného provozu a odstranit tzv. „dětské nemoci“ budovaného zařízení. Žalobce také zdůraznil, že do projektu vložil i své vlastní finanční prostředky, neboť celková hodnota inovace činila 41 000 000 Kč. Závěry správce daně jsou proto nesprávné a patrně nešťastně vycházející z obecné textace na účetních dokladech. Podle žalobce žalovaný odkazoval pouze na nepodložená tvrzení správce daně, např. že společnost METAKON mohla mít nebo měla podklady k výrobě technického zařízení ještě před uzavřením vlastní smlouvy o dílo M-486-2011, tj. před ukončením výběrového řízení.
8. Správce daně se navíc zaměřil výlučně na hodnocení smluvních vztahů mezi ním a zhotovitelem, nikoli na skutečnost, zda vynaložené prostředky byly vydány v souladu s účelem dotace, kterého bylo dosaženo. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu žalobce připomněl, že z pohledu případného porušení rozpočtové kázně musí být rozhodující vynaložení finančních prostředků ke stanovenému účelu. Zároveň zdůraznil, že finanční prostředky byly vyplaceny až poté, co kontrola Ministerstva průmyslu a obchodu konstatovala dodržení všech pravidel a podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace. Podle žalobce je tak v rozporu se základními zásadami činnosti státních orgánů, jestliže dva státní orgány dospěly na základě stejných podkladů k rozdílnému výkladu podmínek dotace. Za rozhodující žalobce považoval stanovisko, výklad a aplikaci tvůrce či zpracovatele podmínek dotace. Formalistickým přístupem správních orgánů byla dle žalobce jeho činnost zlikvidována.

V této souvislosti žalobce také upozornil na skutečnost, že v rámci daňového řízení správce daně přistoupil k vydání zajišťovacích příkazů, a to nezákonným způsobem.

9. V další části žaloby žalobce napadal celkový postup správce daně spočívající ve vydání zajišťovacích příkazů, vydání rozhodnutí o zřízení zástavních práv, přičemž následně správce daně žalobcův majetek postihl i exekučně. Žalobce tak uzavřel, že rozpočtovou kázeň neporušil, a proto navrhl zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i obou jemu předcházejících prvostupňových platebních výměrů správce daně.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že výroky platebních výměrů splňují nároky § 102 odst. 1 daňového řádu, neboť je v nich uvedeno, že bylo rozhodováno na základě § 139 a § 147 daňového řádu a § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech. Ze zákona nevyplývá, že by měla být ve výroku platebního výměru uváděna informace, jakého konkrétního porušení právních předpisů se daňový subjekt dopustil. Pokud jde o citování rozdílných znění zákona, správce daně v době zahájení daňové kontroly nevěděl, zda a kdy se žalobce dopustil porušení rozpočtové kázně. Proto vycházel z aktuálního znění zákona (do 19. 2. 2015) a následně dovodil, že k porušení rozpočtové kázně došlo dne 18. 11. 2011, kdy byly prostředky dotace připsány na účet žalobce, tudíž správce daně vyměřil odvod podle znění účinného v době porušení rozpočtové kázně (tj. dle znění do 29. 12. 2011). Žalovaný dále připomněl, že za odůvodnění platebního výměru se ve smyslu § 147 odst. 4 daňového řádu považuje i zpráva o daňové kontrole. Žalovaný nesouhlasil s tím, že by se nezabýval odvolacími důvody (a pouze se ztotožnil se závěry správce daně), naopak se odvolacími námitkami zabýval, tyto shrnul do 4 ucelených bodů, s nimiž se v rozhodnutí vypořádal. Na odůvodnění rozhodnutí o odvolání přitom nedopadají požadavky obsažené v § 102 odst. 4 daňového řádu, a proto nemusí obsahovat tam stanovené náležitosti. Není ani vyloučeno, aby žalovaný odkazoval i na pasáže zprávy o daňové kontrole.
11. Pokud žalobce namítal, že žalovaný posuzoval okolnosti věci nad rámec svých pravomocí, žalovaný uvedl, že neposuzoval obchodního vztahu jako takové, ale pouze smlouvy uzavřené mezi žalobcem jako dodavatelem a společností METAKON a dále spolkem EREBUNI jako objednateli, z nichž podle žalovaného vyplývá, že žalobce jimi přenesl své náklady na výzkum a vývoj.
12. K námitkám, že výběrové řízení zajišťoval nezávislý dodavatelský subjekt, že se přihlásil pouze jediný uchazeč a že členy hodnotící komise museli být kvůli unikátnosti pouze tvůrci patentu, žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (zejména na rozsudek ze dne 4. 4. 2013, č. j. 1 Afs 103/2012 - 44), dle které hodnocení podjatosti členů komise není vázáno na počet přihlášených uchazečů, ale na dodržení všech podmínek a pravidel. V daném případě je zřejmé, že členové komise naplnili vůči jedinému přihlášenému uchazeči podmínky podjatosti, a na základě toho tedy nemohlo být hodnocení nejlepší nabídky provedeno objektivně. V daném případě mohl žalobce členy hodnotící komise vyměnit, případně nabídku odmítnout či zrušit zadávací řízení.

13. K námitce, že ze strany Ministerstva průmyslu a obchodu proběhla kontrola, která ověřila naplnění všech podmínek dotace, žalovaný upozornil, že tímto závěrem není nijak vázán a že koncept legitimního očekávání nelze aplikovat napříč praxí různých správních orgánů, neboť každý z nich je nadán pravomocí k plnění specifických úkolů. Samotná kontrola, kterou provedl poskytovatel dotace, tak nemohla mít vliv na povinnost žalobce dodržet podmínky vážíci
se k přidělené dotaci a nevyloučila ani odpovědnost žalobce za porušení těchto podmínek. Není přitom rozhodující, zda případně došlo k úplnému naplnění účelu dotace. Žalovaný doplnil,
že správce daně se v duchu soudní judikatury zabýval i proporcionální výší odvodu, nicméně v tomto případě došlo k porušení rozpočtové kázně zcela zásadním způsobem.
14. Pokud žalobce rozporoval předchozí vydání zajišťovacích příkazů, žalovaný uvedl, že tyto nejsou předmětem přezkumu v tomto soudním řízení. Pro úplnost žalovaný doplnil, že pravdou,
není
že by to byly právě zajišťovací příkazy, které vedly k ukončení činnosti žalobce. Zastavení činnosti bylo žalobci uloženo Českou inspekcí životního prostředí z důvodu, že svou výrobu provozoval bez příslušného povolení k provozu.

IV. Replika žalobce

/včetně dalšího doplňujícího vyjádření/

15. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného podáním repliky, v níž uvedl, že nesprávnost celého řízení spatřuje zejména v tom, že kontrolní zjištění jsou tvořena pouze dohady, nejsou podložena žádnými důkazy a správní orgány neuvádí, jaká ustanovení právních předpisů byla porušena. Žalobce se věnoval jednotlivým argumentům žalovaného, nicméně v zásadě pouze zopakoval tvrzení již dříve obsažená v žalobě.
16. Žalobce učinil také další doplňující vyjádření (ze dne 4. 1. 2018), k němuž připojil zprávu České tiskové kanceláře ohledně projektu Čapí hnízdo, který měl být vyškrtnut z projektů financovaných z evropských prostředků. Z tvrzení v článku, že posouzení podmínek dotace
je plně v kompetenci poskytovatele dotace, pak žalobce dovozoval, že správní orgány postupovaly nezákonně, pokud nepřihlédly k výsledku kontroly Ministerstva průmyslu a obchodu.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
18. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Krajský soud o věci rozhodl za splnění podmínek § 51 odst. s. ř. s., aniž by nařizoval jednání, neboť žalobce výslovně a žalovaný konkludentně souhlasili s projednáním věci bez nařízení jednání.

V.1 K vadám rozhodnutí

20. K prvému okruhu v žalobě vznesených námitek procesního charakteru krajský soud konstatuje, že jak výroky, tak odůvodnění obou prvostupňových platebních výměrů, jakož i žalobou napadeného rozhodnutí, splňují nároky a požadavky kladené na ně zákonem i soudní judikaturou. Pokud se jedná o výrok rozhodnutí, podle § 102 odst. 1 písm. d) daňového řádu platí, že ve výroku musí být uveden též právní předpis, podle kterého bylo rozhodováno. Ve výrocih platebních výměrů je uvedeno, že bylo rozhodováno na základě § 139 a § 147 daňového řádu a § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech. Je tedy zřejmé, na základě jakých právních předpisů bylo rozhodováno, včetně konkrétního ustanovení, dle kterého byl žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně uložen. Krajský soud dále upozorňuje, že při interpretaci ustanovení § 102 odst. 1 daňového řádu upravujícího základní náležitosti rozhodnutí nelze postupovat formalisticky, nýbrž je třeba vždy hledat smysl a účel tohoto ustanovení, tedy zkoumat, proč je určitá náležitost daňového rozhodnutí jeho součástí a zda její případný nedostatek je vadou natolik intenzivní, která by zakládala jeho nezákonnost (k tomu shodně srovnej již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2013, č. j. 1 Afs 24/2013 - 43, dostupný na www.nssoud.cz). V tomto ohledu přitom krajský soud na straně správních orgánů žádné pochybení neshledal. Daňový řád nikde nestanoví povinnost uvádět ve výroku rozhodnutí též jednotlivá zákonná ustanovení, která byla případně daňovým subjektem porušena. Postačuje, obsahuje-li výrok zákonnou oporu pro uložení povinnosti daňovému subjektu, což v daném případě bylo naplněno. Žalobci tak bylo známo, že je mu vytýkáno porušení rozpočtové kázně.
21. Ve výroku platebních výměrů bylo rovněž výslovně a jednoznačně uvedeno, podle jakého znění zákona o rozpočtových pravidlech bylo rozhodováno, tj. podle zákona ve znění do 29. 12. 2011. Krajský soud v této souvislosti podotýká, že ani obsah zprávy o daňové kontrole nevyvolává pochybnosti o tom, že správce daně rozhodoval podle zákona o rozpočtových pravidlech ve znění účinném do 29. 12. 2011 (viz k tomu str. 13 zprávy o daňové kontrole). Proto pouze ze skutečnosti, že při zahájení a v průběhu daňové kontroly (protokol ze dne 7. 6. 2016, č. j. 1112008/16/2900-31471-712037) správce daně postupoval podle aktuálně účinného znění zákona, jak vyplývá i z úvodní strany zprávy o daňové kontrole, nelze dovozovat vadný postup správce daně. Ten totiž logicky postupoval podle znění aktuálního v době zahájení daňové kontroly, neboť v tu chvíli ještě neměl povědomost o tom, zda a kdy se žalobce případného porušení rozpočtové kázně dopustil. V žalobou napadeném rozhodnutí pak žalovaný vysvětlil, že k porušení rozpočtové kázně došlo ke dni 18. 11. 2011, kdy byly peněžní prostředky přijaty na bankovní účet žalobce. Žalobce ostatně ani netvrdil, zda a jakým způsobem by ho případná aplikace nesprávného znění právního předpisu krátila na jeho právech nebo zda znění určitého konkrétního ustanovení aplikovaného správcem daně bylo odlišné (a v jakém ohledu) od znění účinného v době porušení rozpočtové kázně.
22. Správce daně také přesně konkretizoval ustanovení právních norem, resp. Podmínek poskytnutí dotace a Podmínek pro výběr dodavatele, které byly v daném případě porušeny – viz k tomu str. 12, 16 či 18 zprávy o daňové kontrole, jež se v souladu s § 147 odst. 4 daňového řádu

považuje za odůvodnění platebních výměrů. Ze zprávy o daňové kontrole je zřejmé, z jakých podkladů správce daně vycházel a jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil.

23. Žalobce namítal rovněž nedostatečné vypořádání jeho odvolacích námitek, a tudíž nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí obecně může spočívat buď v nesrozumitelnosti, nebo v nedostatku důvodů. O nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů lze hovořit tehdy, pokud se správní orgán v rozhodnutí řádně nevypořádá se všemi stěžejními odvolacími námitkami, případně své rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona. Z odůvodnění rozhodnutí tedy musí být zřejmé, které skutečnosti vzal správní orgán za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Musí z něj jednoznačně vyplývat, že se správní orgán posuzovanou věcí zabýval, neopomenul žádné účastníkovy námitky a přihlédl i k argumentaci druhé strany. Zároveň z něj musí vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé (srovnej např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 - 84, a ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43, oba dostupné na www.nssoud.cz).
24. V posuzovaném případě má přitom krajský soud za to, že žalobou napadené rozhodnutí shora naznačenými vadami netrpí. Napadené rozhodnutí je srozumitelné a jsou z něj patrné důvody, které žalovaného vedly k učiněným závěrům, a žalovaný se také dostatečným způsobem vypořádal se všemi odvolacími námitkami, což předurčilo míru podrobnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí. Požadavek náležitého odůvodnění správních (a také soudních) rozhodnutí nadto nelze interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každý jednotlivý argument. Se žalobcem proto nelze souhlasit a bez dalšího dovozovat, že absence odpovědi na ten či onen argument v odůvodnění napadeného rozhodnutí způsobuje nezákonnost rozhodnutí, či dokonce jeho nepřezkoumatelnost (srovnej k tomu např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 - 13, ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 - 13, a ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011 - 72, všechny dostupné na www.nssoud.cz; či usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09, a ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/1, dostupná na <http://nalus.usoud.cz>). Není rovněž pravdou, že by žalovaný jen převzal tvrzení správce daně; naopak předestřel vlastní argumentaci vztahující se k odvolacím námitkám. Navíc je třeba doplnit, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně jeden celek (srovnej k tomu usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 - 56, publikované pod č. 534/2005 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 26. 3. 2008, č. j. 9 As 64/2007 - 98, dostupný na www.nssoud.cz). Soud proto v rámci soudního přezkumu vždy zohledňuje i obsah prvostupňového správního rozhodnutí.
25. Námitky žalobce týkající se vad výroku a odůvodnění přezkoumávaných správních rozhodnutí tak krajský soud neshledal důvodnými.

V.2 K překročení pravomoci správce daně

26. K namítanému překročení rozsahu pravomoci, resp. působnosti orgánů finanční správy, krajský soud podotýká, že podle § 44a odst. 11 zákona o rozpočtových pravidlech, ve znění účinném v době provádění daňové kontroly, to jsou finanční úřady, kdo provádí správu odvodů za porušení rozpočtové kázně, a to podle ustanovení daňového řádu. Správou daní (a tedy i odvodů) se podle § 1 odst. 2 daňového řádu rozumí postup, jehož cílem je správné zjištění a stanovení daní a zabezpečení jejich úhrady. To znamená, že je to finanční úřad, kdo autoritativně rozhoduje o porušení rozpočtové kázně. V rámci správy odvodu je přitom finanční úřad oprávněn a povinen sám posuzovat všechny okolnosti rozhodné a nezbytné pro zjištění a stanovení odvodu ve správné výši. Z tohoto pohledu tak finanční úřad (správce daně) může hodnotit povahu právních vztahů souvisejících s poskytnutou dotací, porušení pravidel zadávání veřejných zakázek atd. Tyto otázky přitom posuzuje právě jen z pohledu porušení rozpočtové kázně, a v takovém případě tak nemůže vykročit mimo svou pravomoc a působnost. To, že je správce daně oprávněn posuzovat též otázky, které jinak přísluší jinému orgánu, lze ostatně demonstrovat i na institutu předběžné otázky podle § 99 daňového řádu, dle kterého je správce daně oprávněn posuzovat i otázky náležející do působnosti jiného orgánu, ledaže jde o otázky osobního stavu, případně o závěr o spáchání trestného činu nebo správního deliktu a o tom, kdo jej spáchal.
27. S pravomocí a působností finančních úřadů při rozhodování o porušení rozpočtové kázně pak souvisí i námitka žalobce, že projekt byl podroben kontrole poskytovatele dotace – ministerstva průmyslu a obchodu – který žádné pochybení neshledal. Krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že z kontrolního protokolu ze dne 2. 11. 2011, č. 17_32_F skutečně nevyplývá žádné z pochybení dovozovaných správcem daně, nicméně tento protokol nepředstavuje pro předmětné odvodové řízení závazný podklad. Porušení rozpočtové kázně, resp. neoprávněné čerpání finančních prostředků, je správce daně oprávněn hodnotit zcela nezávisle a samostatně. I podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že orgány rozhodující o odvodu za porušení rozpočtové kázně jsou v řízení vedeném podle daňového řádu zcela nezávislé na výsledcích kontrol vedených podle jiných právních předpisů (srovnej např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2014, č. j. 10 As 10/2014 - 43, a ze dne 25. 2. 2016, č. j. 7 Afs 13/2016 - 25, oba dostupné na www.nssoud.cz). Uvedené samozřejmě platí i o kontrole poskytovatele dotace, který není nadán pravomocí autoritativně a s konečnou platností jednotlivé podmínky dotace vyložit. Z tohoto důvodu není ve věci relevantní ani zpráva ČTK, připojená k doplňujícímu vyjádření žalobce ze dne 4. 1. 2018, nazvaná „Škrtněte Čapí hnízdo z projektů financovaných z evropských peněz, vyzvalo úřady ministerstvo financí“.
28. Oproti poskytovateli dotace se navíc správce daně zaměřuje čistě jen na okolnosti významné z pohledu hodnocení porušení rozpočtové kázně, tudíž jeho zaměření je specifické. Poskytovatel dotace se ve skutečnosti otázkami spojenými se zjištěními správce daně nijak blíže nezabýval,

a tímto směrem tak jeho kontrola vůbec nemusela být zaměřena. Ani této námitce proto krajský soud nepřisvědčil.

V.3 Ke střetu zájmů

29. Krajský soud tak mohl přistoupit k posouzení klíčové otázky celé věci, a to otázky existence střetu zájmů mezi žalobcem (jeho společníky a jednatelem) a společnostmi METAKON a EREBUNI, od čehož se v dané věci odvíjelo také uložení odvodu ve výši 100 % poskytnuté dotace.
30. Z obsahu správního spisu v této souvislosti vyplynulo, že dotace byla žalobci poskytnuta celkem ve výši 24 480 000 Kč, z toho 85 % (tj. 20 808 000 Kč) bylo poskytnuto Evropským fondem regionálního rozvoje a 15 % (tj. 3 672 000 Kč) ze státního rozpočtu. Celkové způsobilé výdaje projektu byly stanoveny ve výši 40 800 000 Kč. Dotace byla poskytnuta na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace, jehož nedílnou součástí byly Podmínky poskytnutí dotace v rámci prioritní osy 4. Inovace, oblasti podpory 4.1 Zvyšování inovační výkonnosti podniků, programu INOVACE – Inovační projekt.
31. Podmínky poskytnutí dotace v článku II. odst. 2, písm. d) stanovily, že „*příjemce dotace je povinen postupovat při výběru dodavatelů v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon o veřejných zakázkách“) a podle pravidel pro výběr dodavatelů, které tvoří přílohu PODMÍNEK (...)*“. Jak je dále patrné ze zprávy o daňové kontrole, v tomto případě nebyl žalobce povinen postupovat podle zákona o veřejných zakázkách, vázán byl tudíž jen Podmínkami pro výběr dodavatelů. Podmínky pro výběr dodavatelů pak v části Obecné principy v bodu 3. stanovily, že „*výběr dodavatele musí být transparentní, nediskriminační a dodržovat rovný přístup*“. V části Vyhlášení zakázky je pak v bodu 22. uvedeno, že členové komise jsou povinni podepsat prohlášení o nepodjatosti. Tímto podpisem stvrzují, že se nepodíleli na zpracování nabídek a není zde propojení personálního nebo ekonomického rázu se žádným ze zpracovatelů nabídek.
32. Součástí správního spisu je rovněž rozhodnutí ze dne 15. 12. 2010 o jmenování členů hodnotící komise, kterými byli Ing. A. M., J. M. (společníci a jednatele žalobce) a Ing. S. M. (zaměstnanec žalobce), včetně prohlášení členů hodnotící komise o nestrannosti a důvěrnosti. Všichni tři členové komise v těchto prohlášeních uvedli, že neexistují žádné skutečnosti ani okolnosti, minulé nebo přítomné, nebo které by se mohly objevit v dohledné budoucnosti, jež by mohly zpochybnit jejich nezávislost v očích kterékoli strany. Dále se zavázali, že pokud v průběhu procesu hodnocení zjistí, že takové vztahy existují, svoji účast v tomto procesu ukončí.
33. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce byl povinen postupovat podle Podmínek pro výběr dodavatelů, jež obsahovaly analogicky k § 6 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách jednak základní pravidla transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, jednak také výslovné požadavky na nepodjatost členů hodnotící komise, kteří nesměli být s uchazeči propojeni personálně a ani čerpat jakoukoliv ekonomickou výhodu. Jestliže tyto požadavky žalobce a jím jmenování členové hodnotící komise nedodrželi, logicky se dostali do střetu zájmů. Podle krajského soudu přitom správce daně identifikoval zjištění, která ve svém souhrnu střet zájmů žalobce skutečně dokládají, neboť svědčí o

nestandardních vztazích žalobce, potažmo členů hodnotící komise, s jediným uchazečem o zakázku na dodání celé výrobní technologie – společností METAKON.

34. Výběrové řízení bylo zahájeno dne 15. 12. 2010 a uzavřeno dne 17. 1. 2011, kdy byla pro uzavření smlouvy vybrána společnost METAKON. Správcem daně bylo zejména zjištěno, že ještě předtím, než vůbec došlo k závěrečnému vyhodnocení výběrového řízení na dodání samotné výrobní technologie, byla dne 16. 1. 2011 uzavřena smlouva o dílo č. 486-2011 mezi společností METAKON a žalobcem (za žalobce smlouvu podepsal Ing. M.), kterou se žalobce zavázal k vypracování návrhu a ověření technologie uzlových bodů technologie přípravy směsí pro stavebnětechnické výrobky. Cena plnění byla dohodnuta na 15 940 000 Kč. Správce daně dospěl k závěru, že uzavřením této smlouvy se žalobce jako zadavatel zakázky zároveň stal subdodavatelem vybraného dodavatele a tím dodával sám sobě výsledky své vlastní výzkumné a vývojové práce. V této souvislosti totiž zjistil, že společnost METAKON zaúčtovala uvedené náklady na účet subdodávek hlavní zakázky.
35. Správce daně dále zjistil, že uvedená společnost měla již před zahájením (vyhlášením) výběrového řízení k dispozici kalkulaci realizace jednotlivých částí technologie, jež svou strukturou odpovídala následně podané nabídce do výběrového řízení. Tato kalkulace měla být zpracována dne 23. 9. 2010. Z toho správce daně dovodil, že společnost METAKON musela mít detailní informace o zakázce mnohem dříve, než tato vůbec byla vyhlášena, přičemž uvedené tvrzení bylo díky předložení kalkulace ze dne 23. 9. 2010 také podloženo. Podpůrně pak správce daně poukázal také na uzavření smlouvy o dílo č. E-485-2011 mezi společnostmi METAKON a EREBUNI, kterou se společnost EREBUNI zavázala k plnění návrhu a ověření technologie šnekových bodů, a tím se podle správce daně subdodavately podílela na plnění hlavní zakázky pro žalobce. Tato smlouva byla uzavřena dne 7. 1. 2011, tj. ještě v průběhu výběrového řízení na hlavní projekt, přestože tehdy ještě nemohlo být zřejmé, že společnost METAKON bude jako dodavatel výrobní technologie skutečně vybrána. Správce daně přitom zjistil, že společníkem a jednatelem společnosti EREBUNI, jenž předmětnou smlouvu také podepsal, byl pan Ing. A. M., společník a jednatel žalobce a člen hodnotící komise.
36. Ze všeho výše uvedeného je možno ve shodě s finančními orgány dovodit, že J. M. a Ing. A. M. měli jako společníci žalobce přímý ekonomický zájem na výběru společnosti METAKON, a to v důsledku smluvních vztahů uzavřených s touto společností v průběhu výběrového řízení, tedy dříve než toto bylo ukončeno. V případě výběru společnosti METAKON by totiž společníkům žalobce plynula ekonomická výhoda vyplývající z uzavřené smlouvy o dílo v hodnotě 15 940 000 Kč, v případě Ing. M. byla tato dále zvýrazněna jeho rolí ve společnosti EREBUNI. Pokud za této situace byli oba jmenovaní současně i členy hodnotící komise, nutně u nich vyvstaly pochybnosti o schopnosti objektivně hodnotit všechny okolnosti rozhodné pro výběr nabídky. V souladu se svým prohlášením o nestrannosti a důvěrnosti proto měli svou účast v procesu hodnocení ukončit, a pokud tak neučinili, bylo nutno výběrové řízení hodnotit jako netransparentní a rozporné se shora citovanými Podmínkami pro výběr dodavatelů.
37. Namítal-li žalobce, že výběrové řízení bylo vedeno bez jeho vlivu nezávislým dodavatelem (administrátorem), tato skutečnost nemá na posouzení odpovědnosti žalobce žádný vliv. Předně, žalobce od počátku znal podmínky poskytnuté dotace a souhlasil s nimi. Byl tedy jako příjemce dotace odpovědný za jejich dodržování, a tedy bylo čistě na jeho rozhodnutí, zda administraci výběrového řízení svěří jinému subjektu. To jej odpovědnosti za

dodržování podmínek dotace nezbavilo. A měla-li skutečnost, že výběrové řízení administroval údajně nezávislý subjekt vylučovat střet zájmů, pak krajský soud uvádí, že střet zájmů je dán podjatostí členů hodnotící komise vůči společnosti METAKON, přičemž hodnocení nabídky podané uvedenou společností prováděli právě tito členové a nikoli administrátor výběrového řízení.

38. Ani skutečnost, že se do výběrového řízení přihlásil jediný uchazeč, pak význam podjatosti členů hodnotící komise nesnižuje. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že podjatost členů hodnotící komise brání jejich účasti v komisi bez ohledu na to, zda měla reálný vliv na rozhodování o výběru nejvhodnější nabídky. Z pohledu zachování transparentnosti výběrového řízení je totiž nutné vyloučit i jen potenciální možnost ovlivnění výsledku. Jinými slovy, nepodjatost členů hodnotící komise je hodnotou samou o sobě, jež dává záruku objektivního, férového a ničím nezkriveného hodnocení nabídek. Navíc, i v případě jediného uchazeče je stále nutno posoudit, zda i jeho nabídka splňuje podmínky výběrového řízení a jestli případně nemá být z výběrového řízení vyloučena. Podjatost členů hodnotící komise tedy nepochybně byla relevantní i v případě jediné nabídky.
39. Jako nedůvodnou krajský soud hodnotí rovněž námitku žalobce, že z důvodu unikátnosti zařízení nemohli být členy hodnotící komise jiné osoby než tvůrci patentu. Krajský soud nepochybně, že samotná technologie je (i vzhledem k udělené patentové ochraně) patrně unikátní, nicméně žalobce nijak blíže nespecifikoval, v čem by měla spočívat případná unikátnost také u výrobního zařízení (výrobní linky), jehož se předmětné výběrové řízení týkalo, resp. v čem konkrétně hodnocení nabídek vyžadovalo přesnou znalost této technologie. Žalobce nadto zůstal v rovině toliko obecných tvrzení; a navíc tuto argumentaci zpochybňuje i skutečnost, že členové hodnotící komise se v prohlášení o nestrannosti a důvěrnosti sami dobrovolně dopředu zavázali, že v případě, že nastanou důvody podjatosti, svou účast v hodnotící komisi ukončí. Pokud tedy bylo skutečně nezbytné, aby členy komise byly pouze konkrétní osoby, potom je s podivem, že se k uvedenému zavázali. Z tohoto pohledu se nyní uplatněná argumentace žalobce jeví účelově.
40. Žalobce také namítal, že předchozí či budoucí obchodní spolupráce společností nemůže mít vliv na transparentnost výběrového řízení. K tomu krajský soud uvádí, že správní orgány své závěry o střetu zájmů nezaložily a neopíraly o dřívější spolupráci mezi firmami jako takovou, ale o zjištění týkající se nestandardní spolupráce mezi žalobcem a společností METAKON právě ve vztahu k zakázce, jež byla předmětem daného výběrového řízení. Nebylo přitom pochyb, že jak žalobci, tak minimálně dvěma dalším členům (z celkem tří členů) hodnotící komise, plynula ze spolupráce s METAKONEM ekonomická výhoda, jež byla odvislá od výsledku výběrového řízení. Nehledě na skutečnost, že společnost METAKON musela mít podklady k danému výběrovému řízení mnohem dříve, než vůbec bylo vyhlášeno. Z těchto důvodu proto nelze o objektivitě a transparentnosti výběrového řízení hovořit.

V.4 K nezohlednění příjmů generovaných projektem

41. Druhý okruh žalobcem namítaných pochybení se týkal toho, že žalobce vyfakturoval společnosti METAKON za plnění smlouvy o dílo č. 486-2011 shora uvedenou částku 15 940 000 Kč, což však dle závěrů správních orgánů představuje příjmy generované projektem, které měly být od způsobilých výdajů projektu odečteny. Obdobně peněžní prostředky ve výši 2 429 000 Kč obdržené od společnosti EREBUNI na základě faktury žalobce ze dne 9. 3. 2011 představovaly příjmy generované projektem. Správní orgány tak dospěly k závěru, že žalobce tím porušil Obecná pravidla způsobilosti výdajů a hlavu I., čl. III. bodu (2) Podmínek poskytnutí dotace.
42. Podstatu tohoto pochybení finanční orgány spatřovaly v tom, že žalobce si měl ze způsobilých výdajů projektu podpořeného dotací ve výši cca 24 mil. Kč nechat prostřednictvím vyfakturování subdodávek pro zhotovitele výrobní linky, společnost METAKON, proplatit dřívější náklady na výzkum a vývoj předcházející samotnému projektu, a tudíž nezpůsobilé k proplacení. V podrobnostech krajský soud na tomto místě pro stručnost odkazuje na obsah zprávy o daňové kontrole, zejména na její str. 16.
43. Žalobce v této souvislosti pouze obecně namítal, že se jednalo o odlišné ekonomické případy, jež správce daně uměle propojuje. Blíže vysvětlil pouze tolik, že rozporované náklady vznikly nutností řešit vzniklé problémy a „dětské nemoci“, aniž by specifikoval, v čem tyto problémy a „dětské nemoci“ vlastně spočívaly.
44. Krajskému soudu není známo, jakým způsobem bylo plnění žalobce pro společnost METAKON zamýšleno, neboť smlouva o dílo č. 486-2011 je v tomto poměrně stručná. Nicméně správce daně příhodně upozornil na zaúčtování těchto nákladů mezi subdodavatelské náklady na hlavní zakázku na výrobní linku. Odkázal také na vyjádření Ing. W., jednatele společnosti METAKON, že dokumentace dodaná žalobcem sloužila jako podklad pro zpracování výrobní výkresové dokumentace pro dotovanou linku. Navíc v případě plnění pro společnost METAKON částka 15 940 000 Kč přesně odpovídá součtu nákladů na předcházející výzkum a vývoj v letech 2006 – 2010, jak jsou tyto uvedeny a vyčísleny ve vyjádření žalobce ze dne 25. 11. 2016. To jen podporuje závěry správce daně, že žalobce si tímto způsobem nechal – fakticky z přijaté dotace – proplatit své dřívější náklady spojené s vývojem celé technologie. Za této situace je tak logickým vyústěním závěr, dle kterého byly žalobcem získané příjmy označeny za příjmy generované projektem, neboť propojenost těchto případů je zřejmá.
45. I z pohledu krajského soudu tyto konkrétní indicie silně kontrastují s obecnými a blíže nespecifikovanými námitkami žalobce, kdy i podle ustálené judikatury správních soudů platí, že obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčují obsah rozhodnutí soudu. Formulace v žalobě obsažených námitkách tak předurčuje nejen rozsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah rozsudku soudu, který není povinen ani oprávněn domýšlet za žalobce argumenty. Uplatní-li žalobce pouze obecnou námitku, může se jí ve stejném rozsahu zabývat i soud (k tomu shodně srovnej rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 Afs 57/2011 - 95, ze dne 22. 4. 2014,

č. j. 2 Ads 21/2014 - 20, ze dne 18. 6. 2008, č. j. 7 Afs 39/2007 - 46, oba dostupné na www.nssoud.cz).

46. Krajský soud tak v návaznosti na výše uvedené uzavírá, že správce daně konkretizoval, proč má za to, že obě plnění spolu vzájemně souvisejí, jeho úvaha má racionální základ, nebyla žalobcem relevantně zpochybněna a rovněž žalovaný se vypořádal s tím spojenými odvolacími námitkami.
47. Pokud žalobce argumentoval tím, že do projektu vložil i své vlastní finanční prostředky, krajský soud uvádí, že v případě evropských projektů je zpravidla vždy nutné, aby se příjemce dotace na celkových nákladech projektu sám podílel. Jinými slovy, podíl žalobce byl nutným předpokladem pro získání dotace. Jestliže si ale žalobce nechal jako subdodavatel společnosti METAKON proplatit dřívější náklady na výzkum a vývoj zpět, jedná se o finanční prostředky, které získal navíc – tudíž příjmy, které by jinak nezískal.

V.5 K naplnění účelu dotace

48. K námitce, že se správní orgány soustředily na průběh výběrového řízení a okolnosti spolupráce se společností METAKON, přičemž pominuly, že účel dotace byl bezezbytku naplněn, krajský soud konstatuje, že porušení rozpočtové kázně není spojeno pouze s nenaplněním účelu dotace. Neoprávněným použitím peněžních prostředků se podle § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech rozumí *jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty, porušení účelu nebo podmínek, za kterých byly prostředky zařazeny do státního rozpočtu nebo přesunuty rozpočtovým opatřením a v rozporu se stanoveným účelem nebo podmínkami* vydány; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity (pozn.: podtržení doplněno krajským soudem). Z citovaného ustanovení tak rozhodně nelze dovodit, že by se tento pojem měl vztahovat výlučně na pochybení přímo související s použitím peněžních prostředků (naplněním účelu dotace). Naopak, neoprávněným použitím peněžních prostředků se rozumí každé porušení dotačních podmínek bez ohledu na to, jak je závažné. Shodně v tomto ohledu hovoří i usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33, dle kterého je neoprávněné použití peněžních prostředků v § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech definováno zcela jasně; zpětně tak nelze některou ze závazných dotačních podmínek prohlásit za nevýznamnou, a proto vůbec nezakládající porušení rozpočtové kázně. Pokud jde o žalobcem uváděnou judikaturu Nejvyššího správního soudu (za všechna rozhodnutí srovnej např. rozsudek ze dne 10. 10. 2014, č. j. 4 As 117/2014 - 39), tato větev judikatury byla závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu překonána. Pokud se pak jedná o žalobcem uváděné nálezy Ústavního soudu (ve věcech sp. zn. IV. ÚS 650/05, III. ÚS 667/02 a IV. ÚS 666/02, všechny dostupné na <http://nalus.usoud.cz>), ty na nyní projednávanou věc nedopadají, neboť se netýkají problematiky porušení rozpočtové kázně.
49. Případnou nižší závažnost porušení dotačních podmínek lze zohlednit při určení výše odvodu. V této souvislosti však žalobce žádné konkrétní námitky nevznášel. Krajský soud přesto pro úplnost uvádí, že správce daně se konkrétní výši odvodu zabýval, a to samostatně ve vztahu k oběma shora předestřeným pochybením. V případě střetu zájmů

dovodil velmi vysokou závažnost pochybení odůvodňující odvod v plné výši dotace, u druhého pochybení by stanovený odvod činil 10 901 400 Kč představující rozdíl po odečtení příjmů generovaných projektem. Vzhledem k tomu, že za první pochybení byl stanoven odvod vyšší, tento jej fakticky absorboval.

50. Krajský soud přitom vnímá, že žalobci se může postup správce daně a žalovaného jevit jako přísný a formalistický, když účel dotace byl řádně naplněn. Nicméně je nutno zohledňovat i to, že poskytnutí dotace ze státního rozpočtu či z unijních fondů je dobrodiním ze strany státu (EU), který tak má právo svázat příjemce dotace striktními podmínkami (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2006, č. j. 1 Afs 92/2005 - 98, či ze dne 7. 2. 2013, č. j. 9 Afs 63/2012 - 39, oba dostupné na www.nssoud.cz), jejichž porušení může postihovat stanoveným odvodem. Žalobce dopředu věděl o podmínkách dotace, stejně jako o možném postihu, který mu hrozí. Bylo tedy na něm, aby zajistil jejich řádné splnění.
51. Krajský soud zároveň doplňuje, že nepřehlédl důkazní návrhy obsažené v žalobě, nicméně konstatuje, že s výjimkou navrhovaného výsledku jednatele žalobce pana M. se jedná o listiny již obsažené ve správním spise, kterým se dle ustálené judikatury dokazování ve správním soudnictví neprovádí (srovnej např. rozsudky ze dne 27. 9. 2006, č. j. 7 Afs 39/2005 - 53, ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117). Pokud jde o výsledek pana M., krajský soud předně uvádí, že žalobce nijak nespecifikoval, k jakým skutečnostem by měl jmenovaný být vyslechnut. Vzhledem k výše popsaným zjištěním ovšem krajský soud považuje jeho výsledek za nadbytečný.

V.6 K předchozímu postupu správce daně

52. Ve vztahu k poslední části žaloby, v níž žalobce zpochybňoval celkový postup správce daně v podobě vydání zajišťovacích příkazů, zřízení zástavních práv, nařízení exekuce, krajský soud již pouze stručně uvádí, že se jedná o otázky, které nejsou předmětem tohoto soudního řízení. Žalobce tímto způsobem zpochybňuje rozhodnutí, která podléhají samostatnému soudnímu přezkumu, a tedy v tomto řízení se krajský soud nemůže zabývat zákonností vydaných zajišťovacích příkazů či následných příkazů exekučních (nehledě na v tomto směru uplatněnou obecnou argumentaci žalobce).

VI. Závěr a náklady řízení

53. Na základě všech uvedených skutečností tak krajský soud neshledal podanou žalobu důvodnou, a proto je podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
54. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být

stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. června 2019

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu